

MŪZIKAS SKOLAS

AVĪZE

DECEMBRIS. 2021

Nº1

raDOšums

pieREdze

optiMIsms

FAntāzija

abSOLventi

LAbvelība

SĪrsnība

MUMS VISS KĀ PA NOTĪM!

ŠAJĀ NUMURĀ

Mūzikas skolai 10!

2.LPP.

Skolotāji par skolu

3. - 4.LPP.

Ar prieku uz mūzikas skolu!

no audzēkņiem

5. - 7.LPP.

Ko var saskatīt mūzikā?

8. - 10.LPP.

Esi noguris? Paņem pauzi! :)

11. - 12.LPP.

Mūzikas skolai Namiņš

“Ja Jūs tiešām vēlaties kaut ko darīt, tad Jūs atradīsiet ceļu, lai to darītu!” /Džims Rons/

Savu ceļu uz “Namiņu” atradu 2011.gada pavasarī, kad skolas direktore Sandra Indriksone attīstīja ideju par mūzikas skolas izveidošanu blakus “Namiņa” vispārizglītojošajai skolai un bērnudārzam. Veiksmīgas sadarbības rezultātā iecerī izdevās īstenot un jau tā paša gada septembrī durvis vēra arī mūzikas skola “Namiņš” ar 17 audzēkņiem un septiņiem pedagogiem. Man paties prieks, ka no sākotnējā pedagogu sastāva vēl joprojām esam piecatā un laika gaitā mums pievienojušies vēl deviņi pedagogi. Pa šo laiku skola paspējusi iedibināt vairākas tradīcijas. Jau astoņus gadus pēc kārtas, katru vasaru Salacgrīvā notiek nometne “Ar mūziku pa viļņiem”. No maza vijolnieku ansamblīša ir izaudzis skolas orķestris. Priecājos un patiesi novērtēju, ka vecāki savus bērnus izvēlas uzticēt tieši mums. Bieži vien mācības uzsākušajiem bērniem ar laiku pievienojas arī brāļi un māšas. Tā arī radies pamats vēl vienai tradīcijai - ģimeņu koncertam “Muzicē māšas un brāļi”. Prieks par mūsu absolventiem, kuri turpina savu ceļu mūzikā - gan to studējot augstākā līmenī, gan darbojoties amatieru kolektīvos. Šie desmit gadi, šķiet, nebūs tie, par kuriem varētu sacīt - “paskrēja nemanot”. Katrs no gadiem ir devis būtiskus papildinājumus skolas vēsturei un izaugsmei. Novēlu būt atbildīgiem, radošiem, mērķtiecīgiem, kā arī nebaidīties no izaicinājumiem un uzdrīkstēties iziet no komforta zonas, lai atklātu vēl neredzētus apvāršņus.

SANDRA MĀLERE
MŪZIKAS SKOLAS "NAMIŅŠ" DIREKTORE
VIJOLESPĒLES SKOLOTĀJA

“Namiņā” es nonācu pavisam nejauši, pašam nemaz nemeklējot šo darbiņu. Mans kolēģis, arī skolotājs, mainīja savu dzīvesvietu un savās iepriekšējās darbavietās centās atrast vietniekus. Pašam nebija domas kādā brīdī sevi saistīt ar pedagogiju - studiju gados nedaudz pastrādāju un sapratu, ka tas nav domāts man. Tomēr, kolēģis, mani uzrunājot, ļoti lūdza, lai piekriestu. Tā kā nemāku atteikt, nācās vien piekāpties un pieņemt izaicinājumu. Tā nu aptuveni pirms 10 gadiem uzsāku darbu “Namiņā”. Pirmais audzēknis man bija Mariss Indriksons - atmiņā palicis kā talantīgs un centīgs. Pamazām audzēkņu skaits pieauga līdz septiņiem. Ir gājis visādi - gan jautri un aizrautīgi, gan arī saspringti, kaitinoši un nogurdinoši. Ar audzēkņiem piedaloties dažādos koncertos un konkursos, ir izjuts gan adrenalīns pirms uzstāšanās, gan arī gandarījums pēc labi padarīta darba. Tā gluži nemanot ir pagājis labs laiciņš.

IVO CIELAVS

SAKSOFONA UN KLARNETES SPĒLES SKOLOTĀJS

“Namiņā” nonācu pirms vairākiem gadiem. Kolektīvs bija jauns, bet ātri paspējām sadraudzēties. Pirmoreiz man bija iespēja apmācīt jaunus flautistus no pašiem pirmsākumiem. Nebija ne jausmas par to, kā tas viss izvērtīsies. Laika gaitā ne tikai ar kolēģiem, bet arī ar audzēkņiem kļuvām par ļoti draudzīgu ģimeni - varējām paraudāt, papļāpāt, pasmieties, sazvanīties jebkurā laikā, ja radās jautājumi, kā arī atbalstīt viens otru, ja kādam no mums bija sirdssāpe. Manuprāt, šādu saikni reti kad izdodas nobināt. Jāsaka, ka man paveicies arī ar audzēkņu vecākiem, kuri ir ļoti pretimnākoši un saprotoši. Ikdienā izjūtu spēcīgu atbalstu.

KRISTĪNE ANTONOVA

FLAUTAS SPĒLES SKOLOTĀJA

Ir apritējuši nu jau desmit gadu, kopš pastāv mūsu brīnišķīgā mūzikas skola "Namiņš". Patiesi varu lepoties ar to, ka esmu šīs mūzikas skolas pedagogs. Ar īstu pārliecību varu apgalvot, ka "Namiņš" ir viena no progresīvākajām mūzikas skolām Latvijā. Ne jau tādēļ, ka šeit būtu apzeltītas klašu telpas un dimantiem rotātas koncertzāles vai dārgākie mūzikas instrumenti, aprīkoti ar supermodernām tehnoloģijām. Mūsu patiesās vērtības ir skolotāji, kas šeit raduši iespējas sevi realizēt. Draudzīgā gaisotnē, ar lielu atbildības sajūtu darbā izmantojam jau gadiem pārbaudītas metodes, tomēr iespēju robežās arī nebaidamies eksperimentēt un izmēģināt jaunākās inovācijas mūzikas apmācības procesā. Nenogurstošas sirsnīgas mūsu kolektīvā ir mūzikas skolas direktore Sandra ar savu vietnieci mācību darbā - Mariju. Sirsnīgi sveiciens visiem bijušajiem un esošajiem pedagogiem, absolventiem, kā arī tagadējiem audzēkņiem un viņu vecākiem mūzikas skolas "Namiņš" desmit gadu jubilejā!!! Jēēēēēēēēēē!!!

*Vaļā sirdi,
vīkšiem garu,
Esi laimīgs,
tādus citus dari
Veries ceļam, ko
tu ej -
Tas ir ceļš, kas
ejams divseki!
Tavs ceļš!*

VIKTORS FEDOSEJEVS
ĢITĀRAS SPĒLES SKOLOTĀJS

Darbu skolā uzsāku 2018.gada rudenī, kad atgriezos no studijām ārzemēs, bet manai saiknei ar "Namiņu" pirmsākumi meklējami jau vairākus gadus iepriekš - vasaras nometnēs Salacgrīvā, aizvietojojt iepriekš skolā strādājušos sitaminstrumentu spēles skolotājus. "Namiņā" man šī jau ir ceturtā sezona. Tas nozīmē, ka esmu jau paspējis piedzīvot situācijas, kas agri vai vēlu pienāk jebkuram skolotājam - audzēkņu pirmie soļi mūzikā, absolventu izlaidumi, audzēkņu koncerti ārpus skolas un dalība valsts konkursā, akreditācijas komisijas pārbaudes un viss pārējais, kas veido raibo

skolotāja darba ikdienu. Strādājot "Namiņā", patiesi novērtēju vadības pretimnākošo attieksmi un fleksibilitāti, pedagoģisko darbu ļaujot savienot ar aktīvu radošu darbību - izpildītājmākslu, kompozīciju un aranžēšanu, kas ir būtiskas manas ikdienas sastāvdaļas. Uzskatu, ka aktīva muzikālā darbība pedagogam ir tikai pluss, kas palīdz uzturēt formu gan garīgi, gan fiziski, tādējādi neļaujot "iesūnot". Pieredze rāda, ka abas darbības jomas savstarpēji viena otru papildina - pedagoģiskais darbs palīdz sakārtot domas un darboties strukturēti, bet aktīva muzikālā darbība neļauj atslābt un ieslīgt rutīnā. Audzēkņiem visvairāk vēlos dot spēju saglabāt interesi par mūziku - neatkarīgi no tā, vai viņi un viņas kļūs par profesionāliem mūziķiem, vai arī atradīs kādu citu dzīves aicinājumu.

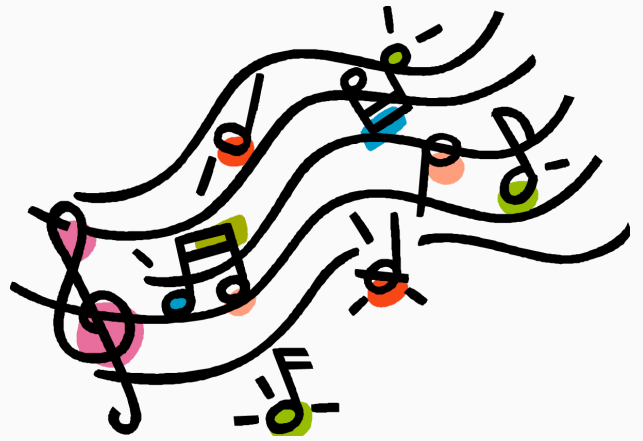
ĒRIKS MIEŽIS
SITAMINSTRUMENTU SPĒLES SKOLOTĀJS

Mani pirmie audzēkņi šobrīd mūzikas skolu jau ir absolvejuši. Atceros, ka bija četras klases, kurām pasniedzu solfedžo un viena grupa, kurai mācīju mūzikas literatūru. No sākuma bija mazliet bailīgi, jo pati tikko biju uzsākusi studijas Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā. Tagad, kad studijas noslēgušās un iekrāta pieredze no profesoriem, arī pati esmu kļuvusi par pilna laika skolotāju. Kopā ar audzēkņiem esam piedalījušies mūzikas literatūras konkursos un uzrādījuši labus rezultātus. Paldies audzēkņiem, kuri ar centību, pacietību un prieku iesaistījās manis vadītajās komandās! Man ir liels prieks strādāt "Namiņā" mūzikas skolā un forši pavadīt laiku stundās.

MARIJA IVANOVA
MŪZIKAS TEORĒTISKO PRIEKŠMETU SKOLOTĀJA

AR PRIEKU UZ
MŪZIKAS
SKOLU!

MŪZIKAS VIDUSSKOLA

Mācīties mūzikas vidusskolā ir citādāk nekā “bērnu” mūzikas skolā. “Namiņa” mūzikas vidusskola nav liela. Tas ir labi, jo skolotāji katram var veltīt lielāku uzmanību. Nodarbības notiek individuāli, tādējādi vienmēr ir iespējams uzdot jautājumus (vienalga, cik muļķīgus) un dziļāk apspriest kādu tieši mums interesējošu tematu. Skolotāji ir jauki un patiešām atsaucīgi - visu var sarunāt, piemēram, Marijas stundās drīkstam naškoties (ļoti svarīgs faktors - uzlabo mūsu smadzeņu darbību). Stundās ir forša un mierīga atmosfēra. Šobrīd esam vienīgās, kuras mācās mūzikas vidusskolā. Pārējos “Namiņa” audzēkņus ikdienā satiekam orķestrī, skolas telpās un ārpus tām. Ērti, ka iespējams mācīties “parastajā” vidusskolā un reizē iegūt arī kvalitatīvu mūzikas vidusskolas izglītību. Pēc 12.klases pabeigšanas mums būs plašākas izvēles iespējas tālākai izglītībai, jo būsīm pabeigušas divas vidusskolas. Nevienā brīdī nenožēlojam, ka izlēmām turpināt mācības mūzikas vidusskolā. Vienmēr ar prieku nākam uz “Namiņu”!

Marta Menģele un Gunta Bērziņa

Vārds absolventiem

Atskatoties uz mūzikas skolā pavadīto laiku, visspilgtāk atmiņā iespiedušies daudzie koncerti un vasaras nometnes. Koncertus vienmēr uztvēru kā ļoti svarīgus notikumus, jo tās bija iespējas parādīt, kas apgūts saksofona spēles nodarbībās. Svarīgākais man bija pierādīt sev, ka varu pārvarēt stresu, kas rodas pirms uzstāšanās. Mūzikas skolā ieguvu ne tikai zināšanas, bet arī labus draugus un iepazīnu zinošus, atsaucīgus skolotājus. Domāju, ka šīs draudzības stiprināja dalība nometnēs, kurās pavadījām kopā veselu nedēļu. Mūzikas skolai “Namiņš” novēlu daudz pasākumu un koncertu nākotnē!

Mariss Indriksons

Sešu gadu garumā mūzikas skola “Namiņš” man bija kā trešās mājas. Tās apmeklēju regulāri - vismaz trīs reizes nedēļā. Dažreiz atradu kādu iemeslu, lai nobastotu solfedžo stundu (man nepatika rakstīt diktātus), tomēr kopumā skolā pavadīto laiku atceros ar smaidu.

Neskatoties uz to, ka šobrīd studēju tiesību zinātnes, mūzikai joprojām ir liela nozīme manā dzīvē. Tas tā ir, pateicoties “Namiņam”. Mūzikas literatūras, solfedžo, kā arī ģitārspēles apguve ir devusi spēju mūziku patiesi novērtēt. Vēl aizvien atceros daudzus faktus no mūzikas literatūras stundām. Kā jau katram mūzikas skolas audzēknim, mīļākās man bija sava instrumenta spēles mācību stundas. Dienās, kad notika ģitāras nodarbības, skolā paliku līdz pat slēgšanas brīdim. “Namiņš” nebija tikai vieta, kur sēdēt skolas solā. Mums tika dāvātas iespējas doties uz klasiskās mūzikas koncertiem, viktorinām, kā arī izpildītājmākslas konkursiem, kur varējām attīstīt spēju uzstāties publikas priekšā. Tas man nācis tikai par labu! Visvairāk “Namiņu” atceros kā vietu, kurā vienmēr bija radoša atmosfēra un draugi, ar kuriem runāju vēl šobaltdien.

Marts Ivaskis

Mūzikas skola "Namiņš" man vienmēr asociēties ar vietu, kurā mīt siltums, labestība un draudzība. Mūzikas skolā pavadītie gadi, no šā brīža skatu punkta raugoties, ir kā liels, skaists piedzīvojums, kas izbaudīts dažādās grūtības pakāpēs.

Kad sāku mācīties mūzikas skolā, man bija tikai 6 gadi un skolai tas bija pirmais mācību gads. Tā gada 1.septembris man bija emocionāli vispiesātinātākais, jo es nezināju, kā tas ir - mācīties mūzikas skolā, bet man bija pārliecība, ka viss būs labi, jo līdzās bija brālis Dāgs un skolotājas Agnese un Sandra, kuru klātbūtnē es jutos droši.

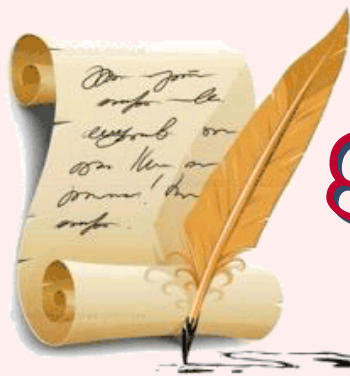
Pirmā vilšanās bija solfedžo nodarbībās. Šķita, ka lasu "ķīnas ābeci", par kuru saprašanas nav nekādas. Mierināja doma, ka brālim iet tik pat grūti cik man. Bet, protams, laiks gāja un viss salikās pa plauktiņiem un acīs pavērās pavisam cita pasaule.

Pirmie lieli pārdzīvojumi saistījās ar liecību un atzīmēm, un atskaite koncertu vecākiem Ziemassvētkos. Viss, ko atceros no pirmā koncerta, ir liela, auksta baznīca un laika ziņā ļoti garš koncerts un gaidīšana, kad uzstāšos es.

Dārta Stepanova

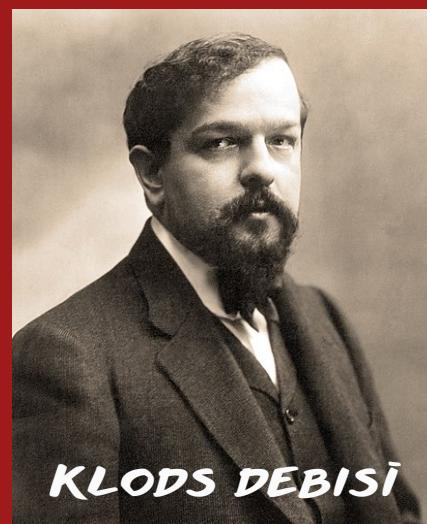

KO VAR SASKATĪT MŪZIKĀ?

*Mūzikas literatūras
stundās mēs iepazīnāties
ar franču komponista
Kloda Debisi mūziku un
atspoguļojām to stāstos un
zīmējumos!*

4. un 6.klase

KLODS DEBISI

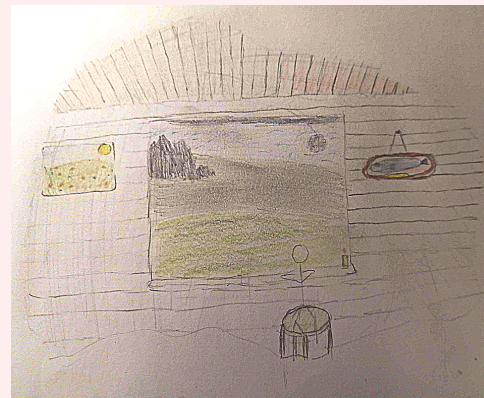
KLAUSIES UN LASI KOPĀ AR MUMS!

**NOSKENĒ QR KODU
AR TELEFONA
KAMERU, LASI
STĀSTUS UN BAUDI
MŪZIKU!**

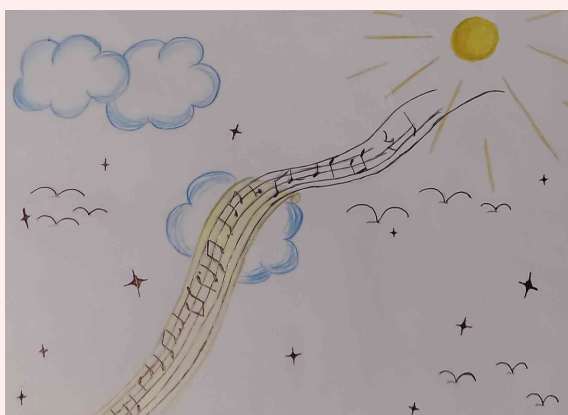

KLAUSOTIES MŪZIKU UN AIZVEROT ACIS, ATAUST BALTAS ATMIŅAS. IZTĒLOJOS KRASTMALU. UZKALNIŅĀ ATRODAS NELIELA MĀJA. TĀ IR VECA, TOMĒR SKAISTA. UZ KRĒSLA STĀV MAZS, PRIECTĪGS PUIKA, KAS, VECĀKU NEPIESKATĪTS, VĒRO TĀLUMĀ MIRDZOŠĀS ZVAIGZNES, TUMŠOS AKMEŅUS, KĀ ARTI DEBESIS - TĪK SKAIDRAS, KĀ PATI JŪRA. BLAKUS ZĒNAM ATRODAS SVECE, KAS APGAISMO ISTABU, ATDALOT TO NO ĀRĀ VALDOŠĀS TUMSAS. JŪTU, KA MĀJĀS, IZŅEMOT ZĒNU, NEVIENA NAV.

Mihails Rokins

IZTĒLOJOS, KA ATRODOS KĀDĀ SAULAINĀ VIETĀ UN DZIRDU MŪZIKU - VIEGLU UN MIERTĪGU. LIEKAS, KA TO VĀRĒTU KLAUSTĪTIES BEZGALTĪGI. TĀ NEAPŅĪK. RODAS PATĪKAMA SAJŪTA UN VĒLME DARĪT KO LABU. SKAŅAS IR KĀ DEBESIS, KURAS ROTĀ SAULE, MĀKOŅI UN LIDOJOŠI PUTNI. MELODIJA VIRZĀS ARVIEN AUGSTĀK UN BEZ VĀRDIEM APRAKSTA JŪTAS - VARU TĪKAI NOJAUST, PAR KO DOMĀJA KOMPONISTS, RAKSTOT ŠO MŪZIKU.

Evija Krjačkova

KĀDU NAKTI, MEITENE, PILDOT MĀJASDARBUS, PASKATTĪJĀS PA LOGU. VIŅA IERAUDZĪJA PILNMĒNESI. TAS BIJA LIELS UN APAĻŠ. MEITENE UZ TO SKATTĪJĀS STUNDĀM ILGI - TĪK ILGI, KA VIŅA IEMĪGA. VĒLĀK PAMODUSIES, MEITENE SAPRATA, KA NOGULĒTAS PIRMĀS TRĪS MĀCTBU STUNDAS. VIŅA NOLĒMA PALĪKT MĀJĀS UN PABEIGT NEIZPILDĪTOS MĀJASDARBUS. VIENTĒGAIS, PAR KO VIŅA ATLIKUŠĀJĀ DIENAS DAĻĀ SPĒJA PADOMĀT, BIJA SKAISTĀIS MĒNESS.

Amēlija Mia Kļave

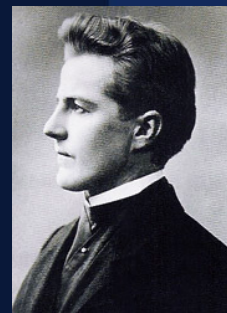

MAN ŠĶIET, KA KLODS DEBĪS IR LIELĪKS KOMPONISTS. IZVĒLĒJOS VIŅA MŪZIKU, JO TĀ MAN ĻOTĪ PATĪKA. TO KLAUSOTIES, IZTĒLOJOS PILNMĒNESS AINAVU AR MEŽU UN LAUKU, KO NOŠĶIR VENTAS UPE. UZZĪMĒJU UPI, JO MŪZIKĀ SAKLAUSTĪJU SKAŅAS, KAS ATĢĀDĪNĀJA PLŪSTOŠU UPI. ZĪMĒJUMĀ ATTĒLOTAIS DZĪVNĪEKŠ IR BRIEDIS. BLAKUS VIŅAM IR OZOLS - LIELĀKAIS NO KOKIEM.

Mārtiņš Gaidulis

ANTONINA TĒRAUDA

Manš skats uz Dārziņu

Emīls Dārziņš nedzīvoja ilgi – tikai 35 gadus. Tā ir apmēram puse no vidējā statistiskā dzīves ilguma mūsdienās. Neskatoties uz to, viņš paspēja uzrakstīt daudz skaistas mūzikas. Mīļākais no skaņdarbiem man ir “Melanholiskais valsis”. Kaut arī man šis skaņdarbs liekas skumjš, šo skaņdarbu klausoties man nerodas vēlme raudāt. Iztēlojos dažādas skaistas vietas un notikumus. Man patīk, kad “Melanholiskais valsis” skan mācību vai mājasdarbu pildīšanas laikā, jo šī mūzika man palīdz koncentrēties. Katrs no Emīla Dārziņa skaņdarbiem ir unikāls. Daudzas no melodijām nav iespējams aizmirst – tās iesakņojas dziļi dvēselē. Man ir skumji, ka savas dzīves laikā Emīls Dārziņš nekļuva pietiekami slavens un sabiedrība neieraudzīja visu viņa potenciālu. Agrāk par Emīlu Dārziņu es neko daudz nezināju, bet tagad viņš ir kļuvis par vienu no maniem mīļākajiem komponistiem.

ESI NOGURIS? PAŅEM PAUZI

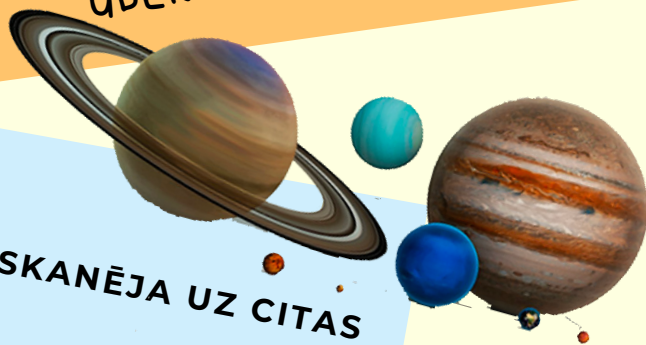

INTERESANTI FAKTI PAR MŪZIKU

SLAVENĀIS KOMPONĪSTS BĒTHOVENS NEZINĀJA, KĀ REIZINĀT SKAITĻUS. TURKLĀT, PIRMS APSĒDĀS KOMPONĒT MŪZIKU, VIŅŠ IEMERCA GALVU AUKSTĀ ŪDENTĪ.

HAPPY BIRTHDAY - DZIESMA, KAS SKANĒJA UZ CITAS PLANĒTAS

GOVIS VAIRĀK DOD PIENA, KAD KLAUSĀS MIERĪGU MŪZIKU

2001. GADĀ VĀCIJAS PILSĒTĀ HALBERŠTATĒ SĀKĀS VISILGĀKAIS ĒRĢEĻMŪZIKAS KONCERTS, KURAM IR JĀBEIDZĀS 2640 GADĀ. KONCERTS ILGS 639 GADUS

SVEICAM DZIMŠANAS DIENĀ!

DECEMBRIS

ALISE MAZĀ 15.12.
FREDRIKS SOIKA 18.12.
MIHAILS ROKINS 22.12.

JANVĀRIS

ANNIKA MASLINARSKA 7.01.
LILIJA DĀRZNIECE 11.01.
SOFIJA SOIKA 18.01.

SK. KRISTĪNE ANTONOVA 11.01.
SK. SANDRA MĀLERE 16.01.
SK. EDĪTE UPMĀLE 26.01.

FEBRUĀRIS

GABRIELA KALNIŅA 6.02.
SANIJA STRAUTIŅA 21.02.
SK. MARIKA CIELAVA 10.02.

Mūzikas skola "Namiņš"
aicina uz

**Ziemassvētku koncertfilmas
pirmizrādi**

**CEĻĀ UZ
ZIEMASSVĒTKIEM**

2021. gada 22. decembrī
plkst. 19.00

SĪKĀKA INFORMĀCIJA SEKOS E-PASTOS